

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

Pr-25/2026-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Laure Marušić, OIB 79601122615, iz Brista, Pakline 67, koju zastupa punomoćnik Joško Malić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Brist d.o.o. u stečaju, Brist, OIB 64900395736, kojeg zastupa stečajni upravitelj Jozo Bagarić, a njega punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 2. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice, stečajnog upravitelja tuženika i punomoćnika tuženika, dne 21. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev, a koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Brist, ugostiteljstvo, turizam, trgovina d.o.o. „u stečaju“, OIB 64900395736, iz Brista isplatiti tužiteljici Lauri Marušić, OIB 79601122615, iz Brista na ime neisplaćenih plaća za vremensko razdoblje od 15.12.2011.g. do 28.02.2014.g. bruto iznos od 28.874,99 EUR (217.558,63 HRK) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine iznose i to:

- na iznos od 535,09 EUR (4.031,62 HRK) od 16.01.2012. godine,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.02.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.03.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.04.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.05.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.06.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.07.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.08.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.09.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.10.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.11.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.12.2012.,
- na iznos od 1.085,91 EUR (8.181,81 HRK) od 16.01.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.02.2013.,

- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.03.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.04.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.05.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.06.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.07.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.08.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.09.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.10.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.11.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.11.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.12.2013.,
- na iznos od 1.099,67 EUR (8.285,45 HRK) od 16.01.2014.,
- na iznos od 1.056,46 EUR (7.959,89 HRK) od 16.02.2014.,
- na iznos od 1.056,46 EUR (7.959,89 HRK) od 16.03.2014.,

sve do 31.srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.kolovoza 2015. do 31.prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.siječnja 2023. do 31.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. pa sve do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici, u roku od 15 dana, naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 15.877,56 eura sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 21. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 14. lipnja 2012. podnijela pred Trgovačkim sudom u Splitu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je presudom Općinskog suda u Makarskoj br. P-882/00 od 12. travnja 2001., potvrđenom presudom Županijskog suda u Splitu broj GŽ-505/02 od 27. rujna 2002.g. u toč. I. izreke presude utvrđeno da otkaz ugovora o radu tuženika broj 6/2000. nije dopušten i da radni odnos tužiteljici nije prestao, pa je tuženiku naloženo u roku od 8 dana vratiti tužiteljicu na poslove šefa recepcije turističkog ureda. Dana 15. prosinca 2011. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom, koji postupak se vodi pod br. St-113/2011., a tuženik nije postupio po pravomoćnoj i ovršnoj presudi, te tužiteljicu ni do danas nije vratio na poslove šefa recepcije turističkog ureda, koje poslove je obavljala prije nezakonitog joj prestanka radnog odnosa, a niti je tužiteljici otkazao ugovor o radu zbog otvaranja stečajnog postupka to se ima smatrati da je tužiteljica kod tuženika još u radnom odnosu, te joj je stoga tuženik dužan isplaćivati plaću. Kako ugovorom o radu od 29.03.1996. nije određena plaća, a niti je određiva to je tuženik u smislu odredbe čl. 82. st. 3. Zakona o radu dužan mjesečno isplaćivati tužiteljici primjerenu plaću u iznosu od 6.831,00 kn, a koju joj u razdoblju od 15.12.2011. do 31.05.2012. nije isplatio pa je tako ostao dužan isplatiti joj iznos od 37.570,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom računajući od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do isplate. Temeljem prednjeg, tužiteljica predlaže donošenje presude kojom će se obvezati tuženika isplatiti tužiteljici na ime neisplaćenih plaća za vremensko razdoblje od 15.12.2011. do 31.5.2012. bruto iznos od 37.570,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine mjesečne iznose od dana dospijeca do isplate, sve uz potraživanje troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu od 7. svibnja 2014. tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu predlažući tužbu odbiti. Navodi kako je tužiteljica počev od 13. rujna do 30. rujna 2001. i od 1. srpnja do 31. kolovoza 2002. radila u trgovini Matka Veže, a počev od 1. lipnja do 31. listopada 2003., od 15. lipnja do 21. listopada 2004., od 20. travnja 2005. do 31. siječnja 2006., od 1. srpnja do 31. prosinca 2006., od 1. srpnja do 9. listopada 2007., od 2. svibnja do 30. rujna 2008., od 20. svibnja do 30. rujna 2009., od 1. lipnja 2010. do 15. listopada 2010., te od 15. svibnja do 19. srpnja 2011. radila je u knjigovodstvenom servisu u Bristu, a od 19. srpnja do 5. listopada 2011. u Lekaj Biten u Gradačcu.

3. Podneskom od 11. srpnja 2016. tuženik navodi da tužiteljica nije bila u radnom odnosu kod tuženika u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, jer bi joj onda tuženik otkazao ugovor o radu. Osim toga, navodi kako kondemnatorni zahtjev, za isplatu plaće nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom ne može biti upravljen protiv tuženika-stečajnog dužnika.

4. Podneskom od 17. srpnja 2016., odnosno 13. veljače 2024. tužiteljica je sukladno vještačenju vještaka Ivana Škore uredila tužbeni zahtjev na način da na ime neisplaćenih plaća za razdoblje od 15.12.2011. do 28.2.2014. potražuje isplatu iznosa od 28.874,99 eura/217.558,63 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te troškovima postupka.

5. U podnesku od 10. listopada 2016. tuženik navodi kako je potraživanje na osnovu plaće za razdoblje od 4.siječnja 2012. do 16. ožujka 2014. nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom neosnovano, jer stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku prema odredbi čl. 96. Stečajnog zakona, što znači da ne mogu pokretati i voditi parnične i ovršne postupke ako im tražbina nije u stečajnom postupku osporena, niti je dopuštena tužba s kondemnatornim tužbenim zahtjevom protiv tuženika pa predlaže tužbu odbaciti.

6. U odnosu na navode tuženika tužiteljica ističe kako je tužbeni zahtjev pravilno postavljen jer se radi o tražbini nastaloj nakon otvaranja stečajnog postupka, a koja se u stečajnom postupku ne prijavljuje ni ispituje.

7. Presudom ovog suda pod br. Pn-259/2015-66 od 23. listopada 2024. prihvaćen je u cijelosti tužbeni zahtjev kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužiteljici na ime neisplaćenih plaća za razdoblje od 15.12.2011. do 28. 2. 2014. iznos od 28.874,99 eura (217.558,63 kn) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine mjesečne iznose od dospijeca do isplate. Rješenjem je odbijen prijedlog tuženika za prekidom ovog postupka do okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom pod br. Pr-1035/2022 (točka I. izreke), dok pod točkom II. ukinuto rješenje tog suda od 4. rujna 2024. u dijelu kojim nije dopuštena preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva kako je postavljen u podnesku tužiteljice od 13. 2. 2024., a pod točkom III. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 8.424,93 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 23. listopada 2024. pa do isplate.

8. Odlučujući po žalbi tuženika, Županijski sud u Splitu svojom odlukom pod br. GŽR-135/(2025-3 od 28. siječnja 2026. ukinuo je gore navedenu presudu ovog suda i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

9. Tijekom ponovnog postupka sud je proveo dokaze pregledom preslike presude zbog izostanka br. P 882/2000 od 12. travnja 2021., presude Županijskog suda u Splitu br. GŽ-505/2002 od 27. rujna 2002., rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. St-113/2011 od 15. prosinca 2011., rješenja Županijskog suda u Splitu br. GŽ-1504/2003 od 21. siječnja 2004., rješenja Općinskog suda u Makarskoj br. OVR 22/2003 od 7. rujna 2006., ugovora o radu od 29. ožujka 1996., ovršnog prijedloga od 27. veljače 2003., rješenja Općinskog suda u Makarskoj br. OVR 22/2003 od 18. listopada 2005. i 7. rujna 2006., rješenja Županijskog suda u Splitu br. GŽ-6123/2006 od 20. ožujka 2007., preslika spisa Općinskog suda u Makarskoj br. Pu Ovr 5/2017, preslika presude ovog suda br. Pr-1035/2022-19 od 3. ožujka 2023., preslika rješenja ovog suda br. Pr-146/2016 od 2. listopada 2017., preslika rješenja Županijskog suda u Bjelovaru br. GŽR-445/2017-4 od 26. travnja 2018., preslika presude ovog suda br. Pr-371/2015 od 16. studenoga 2020., preslike odluke Županijskog suda u Osijeku br. GŽR-287/2021-2 od 3. ožujka 2022., dopisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 29. travnja 2019., pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i knjigovodstvo Ivana Škore od 6. lipnja 2016., saslušanjem tužiteljice i stečajnog upravitelja tuženika kao parničnih stranaka, dopunskim saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

10. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužiteljica radila kod tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. ožujka 1996., na radnom mjestu šefa recepcije turističkog ureda,
- da je odlukom tuženika o otkazu ugovora o radu br. 6/2000 od 30. rujna 2000. tužiteljici otkazan ugovor o radu,
- da je presudom Općinskog suda u Makarskoj pod poslovni broj P-882/00 od 12. travnja 2001., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-505/02 od 27. rujna 2002., utvrđen nedopuštenim otkaz Ugovora o radu tužiteljici i naloženo tuženiku vratiti tužiteljicu na rad, te joj isplatiti neisplaćene plaće za rujna i listopad 2000.,
- da je tužiteljica tražila vraćanje na rad na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Makarskoj br. P-882/2000 od 12. travnja 2001., te je rješenjem o ovrši Općinskog suda u Makarskoj br. OVR-22/2003 od 3. ožujka 2003. određena predložena ovrha (vraćanje tužiteljice na rad na poslove šefa recepcije turističkog ureda, isplatu zaostale plaće, te troškove prijevoza i troškove parničnog postupka),
- da tuženik nije postupio po pravomoćnom rješenju od 12. travnja 2001., te je rješenjem Općinskog suda u Makarskoj br. OVR-22/03 izrečena mu novčana kazna u iznosu od 5.000,00 kn i određen novi rok od 3 dana vratiti ovrhovoditeljice, ovdje tužiteljicu na poslove šefa recepcije turističkog ureda, a pravomoćnim rješenjem od 7. rujna 2006. izrečena mu je novčana kazna od 10.000,00 kn i određen novi rok od 20 dana vratiti ovrhovoditeljicu, ovdje tužiteljicu na poslove šefa recepcije turističkog ureda,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/2011 od 15. prosinca 2011. otvoren stečajni postupak nad tuženikom - poslodavcem tužiteljice Brist, ugostiteljstvo, turizam, trgovina d.o.o.,
- da je tužiteljica u stečajnom postupku prijavila potraživanje za iznos od 922.415,54 kn od kojeg iznosa se 139.066,00 kn odnosi na isplatu plaća,
- da je potraživanje tužiteljice u stečajnom postupku osporeno pa je tužiteljica upućena pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, koju parnicu je tužiteljica i pokrenula (predmet pod br. Pr-1035/2022, raniji broj Pr-371/2015).
- da je nad tvrtkom Brist d.o.o. u stečaju obustavljen i zaključen stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-113/2011-357 od 8.11.2024. i da je isti brisan iz sudskog registra,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-113/2011-363 od 13. 1. 2025. određen upis stečajne mase iza dužnika Brist d.o.o. u stečaju, Brist Općina Gradac u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu, kao i upis stečajnog upravitelja Jozе Bagarića.

11. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

12. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev neosnovanim.

13. Tužiteljica tužbom traži isplatu neisplaćenih plaća za razdoblje od 15.12.2011. do 28. 2. 2014., dakle za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka od 15.12.2011.

14. Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-113/2011 od 15. prosinca 2011. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom. Tužiteljica je prijavila svoju tražbinu u iznosu od 922.415,54 kn prema tuženiku u stečajnom postupku, a koju tražbinu je osporio stečajni upravitelj zbog činjenice što prema podacima Zavoda za

zapošljavanje stečajna vjerovnica, ovdje tužiteljica radila kod drugog poslodavca, radi čega je tužiteljica pokrenula parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Također, tužiteljica je uvrštena u stečajni plan kao vjerovnik 1. (prvog) višeg isplatnog reda prema stečajnom dužniku Brist za ugostiteljstvo, turizam, trgovinu d.o.o., ovdje tuženiku.

15. Presudom ovog suda Pr-371/2015 od 16. studenoga 2020., potvrđenom odlukom Županijskog suda u Osijeku br. GŽR-287/2021-2 od 3. ožujka 2022. u dijelu pod točkom I. izreke kojim je utvrđeno da tužiteljica ima potraživanje prvog višeg isplatnog reda prema stečajnom dužniku Brist, ugostiteljstvo, turizam, trgovina d.o.o. u stečaju u iznosu od 64.8901,34 kn, a na ime neisplaćenih naknada plaća za razdoblje od 1. 4. 2003. do 31.10.2005., dok je u dijelu pod točkom I. izreke kojim je utvrđeno da tužiteljica ima potraživanje prvog višeg isplatnog reda prema stečajnom dužniku Brist, ugostiteljstvo, turizam, trgovina d.o.o. u stečaju u iznosu od 211.621,50 kn ukinuta presuda i predmet u tom dijelu vraćen na ponovni postupak.

16. Nepravomoćnom presudom ovog suda br. Pr-1035/2022-19 od 3. ožujka 2023. utvrđeno je da tužiteljica ima potraživanje prvog višeg isplatnog reda prema stečajnom dužniku Brist, ugostiteljstvo, turizam, trgovina d.o.o. u stečaju u iznosu od 28.094,00 eura/211.674,28 kn, a na ime neisplaćenih naknada plaća za razdoblje od 1. 11 2005. do 31. prosinca 2007. (u iznosu od 10.975,61 eura/82.695,76 kuna), te na ime zakonskih zateznih kamata na iznose glavnice do otvaranja stečajnog postupka (u iznosu od 9.291,52 eura/70.006,99 kuna + 7.826,87 eura/58.971,53 kuna), a za više zatraženo, za iznos od 8.593,61 eura/64.748,56 kn, tužbeni zahtjev je odbijen, a što je sve utvrđeno uvidom u spis ovog suda pod br. Pr-1035/2022, ranije broj Pr-371/2015 (preslici gore navedenih presuda su u spisu), a to među strankama nije ni prijeporno. 12. Dakle, tražbina tužiteljice iz razdoblja prije otvaranja stečajnog postupka, koju je ona mogla ostvariti samo u stečajnom postupku prijavom tražbine stečajnom upravitelju, i nakon što joj je tražbina bila osporena i stečajni sudac uputio na parnicu da ustane tužbom radi utvrđivanja postojanja potraživanja osporenog iznosa (čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona /"Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00,123/03, 82/06,116/10, 25/12,133/12 i 45/13 - dalje SZ/), to je tužiteljica za to razdoblje i pokrenula postupke.

17. Međutim, tužiteljčino potraživanje u ovom predmetu se odnosi za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka od 15.11.2011. do 28.2.2014. Naime, tražbina tužiteljice za isplatu plaće za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka je tražbina prema stečajnoj masi, a ne tražbina stečajnog vjerovnika, jer su to samo tražbine koje su stečajni vjerovnici imali u vrijeme otvaranja stečajnog postupka (čl. 70. st. 1. SZ).

17.1. Tražbina na ime naknade plaće radnika nastala nakon otvaranja stečajnog postupka je tražbina vjerovnika stečajne mase i spada u obveze stečajne mase (čl. 87. st. 1. toč. 5. SZ) i ne ostvaruje se u stečajnom postupku podnošenjem prijave tražbine stečajnom upravitelju kao potraživanje stečajnog vjerovnika (čl. 96. i 173. SZ). Stoga o osnovanosti tražbine tužiteljice kojom se traži isplata naknade plaće za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka treba meritorno odlučiti te nije bilo mjesta odbacivanju tužbe sa zahtjevom za naknadu plaće za razdoblje od otvaranja stečajnog postupka od 15.11.2011. do 28.2.2014., kako to predlaže tuženik.

18. Tuženik tvrdi da tužiteljica nije radila kod tuženika ni prije, a ni u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, da tuženik nije nastavio s poslovanjem, te da je stečajni upravitelj po otvaranju stečajnog postupka nad tuženikom svim zatečenim radnicima otkazao ugovore o radu i to Nikoli Veži i Miljenku Deliću pa da zbog toga nije u obvezi isplatiti tužiteljici naknadu plaće nakon otvaranja stečajnog postupka.

18.1. Tužiteljica je trebala biti vraćena na rad po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Makarskoj br. P-882/2000 od 12. travnja 2001. kojom je utvrđen nedopuštenim otkaz ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici, da joj radni odnos nije prestao, te je obvezan tuženik vratiti tužiteljicu na poslove šefa recepcije turističkog ureda. Naime, utvrđenjem nedopuštenosti otkaza ugovora o radu radnik se vraća u stanje kao da otkaz nije ni bio donijet pa kako je u trenutku otvaranja stečajnog postupka, stečajni upravitelj svim preostalim radnicima otkazao ugovore o radu, tako je trebao i tužiteljici otkazati ugovor o radu, a to nije učinio.

18.2. Otvaranje stečajnog postupka može biti opravdani razlog za otkaz ugovora o radu, međutim tužiteljici nije nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom otkazan ugovor o radu, što nesumnjivo proizlazi ne samo iz iskaza tužiteljice, već i iz iskaza stečajnog upravitelja tuženika.

19. Naime, odredbom čl. 120. SZ-a propisano je da otvaranjem stečajnog postupka ugovori o radu ili službi sklopljeni s dužnikom kao poslodavcem ne prestaju (st.1.). Otvaranje stečajnog postupka je poseban opravdani razlog za otkaz ugovora o radu (st.2.). Nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni upravitelj u ime dužnika poslodavca i radnik mogu otkazati ugovor o radu, bez obzira na dogovoreno trajanje ugovora ili dogovoreno isključenje prava na redoviti otkaz te bez obzira na zakonske ili ugovorene odredbe o zaštiti radnika. Otkazni rok iznosi mjesec dana, ako zakonom nije predviđen kraći rok. Ako otkaz izjavi stečajni upravitelj, druga strana može kao stečajni vjerovnik zahtijevati naknadu štete zbog prijevremenoga prestanka radnoga odnosa (st.3.). Ako radnik smatra da otkaz njegova radnoga odnosa nije pravno valjan, može tražiti zaštitu svojih prava u skladu s odredbama Zakona o radu (st.4.). Stečajni upravitelj može, na temelju odobrenja stečajnog suca, sklopiti nove ugovore o radu na određeno vrijeme radi dovršenja započetih poslova i otklanjanja moguće štete (st.5.).

19.1. Iz sadržaja gore navedenih odredbi proizlazi da otvaranjem stečajnog postupka svi ugovori o radu ne prestaju automatizmom, već da je otvaranje stečajnog postupka nad poslodavcem po samom zakonu opravdani razlog za poslovno-uvjetovani otkaz ugovora o radu kod kojeg se ne primjenjuju odredbe ZR o zaštiti radnika pa stečajni upravitelj nije dužan dokazivati opravdanost otkaza.

20. Stoga, kada je pravomoćno utvrđeno da je otkaz ugovora o radu nedopušten i da radni odnos nije prestao, te je tuženiku naloženo vratiti tužiteljicu na posao (što u ovom slučaju tuženik nije učinio, unatoč traženju tužiteljice, što je razvidno iz spisa ovog suda pod br. Pu Ovr-5/2017.), a stečajni upravitelj nije otkazao ugovor o radu temeljem čl. 120. st. 2. SZ-a to proizlazi da se radnik, ovdje tužiteljica i dalje nalazi u radnom odnosu i stečajni upravitelj ju je morao vratiti na posao ako je to moguće.

21. Stečajni upravitelj je iskazao kako je znao za parnicu koju je vodila tužiteljica zbog otkaza njezinog ugovora o radu koji se dogodio prije otvaranja stečaja, a tužiteljčin

odvjetnik ga je obavijestio da je tužiteljica dobila spor da se vrati na radno mjesto dok je radila u Brist d.d., ali zbog otvaranja stečaja i nemogućnosti obavljanja rada nije bilo mogućnosti da se tužiteljica vrati na posao, dakle tužiteljicu ne bi mogao vratiti na posao jer tuženik nije nastavio s radom, a što dokazuje i odluka Skupštine vjerovnika u stečajnom postupku nad tuženikom i to da stečajni dužnik neće nastaviti s poslovanjem budući da je otvoren stečajni postupak i dužnik ne posluje od dana otvaranja stečajnog postupka. Stoga se tuženik protivi potraživanju tužiteljice, jer nema pravne ni fizičke mogućnosti vraćanja tužiteljice na rad (tuženik ne obavlja gospodarsku djelatnost i nema zaposlenih radnika), a potraživanje plaće za cjelokupno razdoblje nakon otvaranja stečaja, dok tvrtka uopće ne posluje, nema podlogu u Stečajnom zakonu.

21.1. Dakle, tuženik od otvaranja stečajnog postupka (a i prije) nije obavljao nikakvu gospodarsku djelatnost, nema aktivnih radnika, te je po otvaranju stečajnog postupka svim zatečenim radnicima otkazao ugovore o radu (a bila su samo dva radnika Nikola Veža i Miljenko Delić, na način da ih je odjavio s HZMO-a), osim vanjskog knjigovodstva, to onda tuženik tužiteljicu nije ni mogao vratiti na rad (tužiteljicu nije moguće vratiti na rad kod poslodavca koji više ne posluje, niti radno mjesto tužiteljice postoji, a i odlukom Skupštine vjerovnika odlučeno je da stečajni dužnik neće nastaviti s radom), a budući da je stečajni upravitelj otkazao ugovore o radu svim radnicima jer poslovanje tuženika nije nastavljeno, taj isti otkaz (s otkaznim rokom od mjesec dana) primijenio bi se i na tužiteljicu da je bila fizički prisutna.

21.2. Budući da tuženik ne posluje i nema zaposlenih to tuženik nije u mogućnosti vratiti tužiteljicu na rad. Po mišljenju ovog suda tužiteljicu bi pripadala samo naknada plaće za vrijeme trajanja otkaznog roka od mjesec dana nakon otvaranja stečajnog postupka, jer bi i njoj tada zakonski bio uručen otkaz, ali takav zahtjev nije postavila. Ta bi se tražbina smatrala obvezom stečajne mase, no za preostalo razdoblje nakon otkaznog roka potraživanje plaće nema pravnu osnovu jer poslodavac više ne posluje, nema zaposlenih i nema tužiteljicu gdje vratiti. Stečajna masa ne može isplaćivati plaće za radno mjesto koje ne postoji i za rad koji se ne obavlja. Stoga tužiteljčino potraživanje plaća za razdoblje nakon otvaranja stečaja po ocjeni ovog suda nije osnovano.

22. Navodi tužiteljice o nastavku poslovanja tuženika na način da tuženik kao zakupodavac ostvaruje prihode s naslova zakupnine hotela temeljem ugovora o zakupu, a knjigovodstvene poslove mu obavlja vanjski knjigovodstveni servis, te da bi tužiteljica s obzirom na stručnost, iskustvo i znanje u obavljanju knjigovodstvenih poslova mogla obavljati te poslove su neutemeljeni.

22.1. Naime, iznajmljivanje imovine (temeljem ugovora o zakupu hotela "Riva" u Bristu) i ostvarivanje prihoda s osnova zakupnine nije nastavak gospodarske djelatnosti poslodavca, već je to zakonska radnja stečajnog upravitelja s ciljem povećanja stečajne mase za namirenje svih vjerovnika i za ubiranje zakupnine nisu potrebni radnici, a u ovom slučaju stečajna masa to obavlja preko vanjskog knjigovodstva. Zakupnina je strogo namjenska imovina stečajne mase i tuženik sa zakupninom ne može slobodno raspolagati i sva sredstva ostvarena zakupom ulaze u stečajnu masu i smiju se trošiti isključivo na troškove stečajnog postupka i namirenje stečajnih vjerovnika.

22.2. Dakle, ostvarivanje prihoda s osnova zakupnine je tehnička radnja upravljanja imovinom, a ne obavljanje registrirane gospodarske djelatnosti društva i to ne predstavlja nastavak rada. Za iznajmljivanje nekretnine stečajnom upravitelju nisu potrebni proizvodni ili administrativni radnici tvrtke, a angažiranje vanjskog knjigovodstvenog servisa nužan je trošak postupka, a ne dokaz da u tvrtki ima posla za radnike pa tako i za tužiteljicu. Sredstava od zakupnine pripadaju isključivo stečajnoj masi, a stečajni upravitelj ne može isplatiti plaću tužiteljici mimo stečajnog plana i zakonskih isplatnih redova. Isplata plaće za rad koji nije obavljen i za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka ne može se kvalificirati kao trošak stečajnog postupka, niti kao obveza stečajne mase.

23. Imajući u vidu prednje, zahtjev tužiteljice za isplatu plaća za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka ukazuje se neosnovanim pa je isti valjalo odbiti i odlučiti kao u točki I. izreci presude. Za istaknuti je i da bi isplatu pune plaće tužiteljici za razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka značilo da je tužiteljica stavljena u privilegiran položaj u odnosu na druge vjerovnike i radnike kojima su otkazani ugovori o radu (a i tužiteljici bi bio otkazan da je radila) što je protivno načelu ravnopravnosti vjerovnika.

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP), te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa), pa je tuženiku koji je u cijelosti uspio u sporu dosuđen sljedeći trošak: za zastupanje na ročištima od dana 7. 5. 2014., 17. 6. 2014., 25. 3. 2016., 20.7.2016., 18.10.2016., 27. 1. 2017., 31. 1. 2019., 1. 4. 2019., 30. 9. 2019., 7. 4. 2021., 25. 5. 2021., 21. 2. 2023., 16. 11. 2023., 14. 2. 2024., 4. 9. 2024., 3. 6. 2026. i 2. 9. 2026. po 500,00 eura, od 14.10.2014., 11. 6. 2019. i 9. 3. 2020. po 125,00 eura, od 26.11.2014., 30.11.2015., 2.12.2016. i 27.4.2021. po 250,00 eura, za sastav podneska od 26.11.2015., 11. 7. 2016., 10.10.2016. i 22. 2. 2024. po 500,00 eura, za sastav žalbe 750,00 eura, ukupno iznos od 12.625,00 eura, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 3.156,25 eura, te na ime troškova sudske pristojbe žalbe iznos od 96,31 eura, sveukupno 15.781,25 eura, a kao u točki II. izreke presude. Na dosuđeni iznos tuženiku su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od 21. rujna 2026., kao dana presuđenja, do isplate.

U Splitu 21. rujna 2026.

S u t k i n j a

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice

- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-68529**

Kontrolni broj: **04ff6-8a5a1-01281**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.